

Dia mundial de la presa de consciència de l'abús i maltractament en la vellesa

written by Marea Pensionista de Catalunya | 18 de juny de 2024
El 2011, l'ONU va declarar el 15 de juny com a dia mundial de la presa de consciència de l'abús i maltractament en la vellesa amb l'objectiu que es prestés atenció al benestar de la gent gran i que s'eliminassin situacions d'abandonament, desamparament, abús o maltractament que poguessin patir.

El maltractament a la gent gran és un dels problemes socials més invisibilitzats i silenciats i són dones la majoria de les víctimes, pel simple fet de tenir una esperança de vida més llarga. És, a més, un problema en expansió, difícil de detectar perquè no se li dona la suficient importància a la paraula de la persona gran. Però el que és pitjor és que, malgrat totes les benintencionades declaracions oficials, no se li posa remei: els governs responsables no aporten els recursos necessaris.

L'Organització Mundial de la Salut ja ho ha reconegut com una violació dels drets humans.

És difícil assenyalar una única causa per a aquesta violència. Per a nosaltres, els col·lectius que formem part de Marea Pensionista de Catalunya, hi ha dues causes que destaquen: la violència econòmica i la violència cultural.

La combinació de les dues es traduirà en múltiples violències: psicològica, econòmica, negligència, abandonament, violència sexual i física, edatisme, la fòbia contra la persona gran, sobreprotecció, etc. En suma, la violació constant dels drets humans.

Des de la Comissió de Dona i tot el col·lectiu de Pensionistes

de COESPE volem denunciar les múltiples formes d'abús i maltractament que s'estan donant en la nostra societat actual:

El maltractament cultural

El tracte discriminatori que es dona a la gent gran per prejudicis derivats de l'edat, que fa que s'infravalorin les seves capacitats i vàlua. L'edatisme, en suma.

El maltractament econòmic

Pensions baixes, o directament de misèria, provoquen l'exclusió econòmica, que obliga a viure en situacions de pobresa i exclusió social. En el cas de les dones, està relacionat amb la bretxa de gènere en les pensions.

El malbaratament sanitari

Jubilats i pensionistes pateixen d'uns temps d'espera excessius i de la falta d'atenció sanitària adequada. Això es va fer especialment evident durant la pandèmia del covid, quan els usuaris de les residències no van rebre l'atenció hospitalària necessària i els residents als seus domicilis van ser postergats davant la població més jove i, suposadament, més productiva.

El maltractament per falta de cures

Pensionistes i jubilats són els principals usuaris dels serveis de cures, però la nostra societat no valora prou la cura de les persones. Per això pensionistes i jubilats són els principals demandants de la Llei de Dependència, que es demora des de fa anys, en estar afectats per una sèrie de dèficits que limiten la seva autonomia.

Si bé les residències públiques i l'atenció domiciliària es converteixen en elements imprescindibles, les retallades econòmiques a tots els àmbits de l'administració han provocat un augment del temps d'espera i descens en el nivell d'atenció i cures que comprometen la bona qualitat de vida dels usuaris. Una cosa que es va evidenciar durant l'epidèmia de covid.

El maltractament de la violència de gènere

Ser pensionista o jubilada no garanteix estar lliure de la violència de gènere i les xifres ho demostren.

El maltractament de la bretxa digital

El desconeixement del funcionament de les tecnologies de la informació i comunicació impedeix a les persones grans poder funcionar de forma autònoma per fer gestions en diferents institucions com centres de salut, serveis socials, bancs etc. No obstant això, durant i després de l'epidèmia de covid s'ha potenciat, més aviat obligat, als nostres grans a fer servir tota mena d'eines digitals que en molts casos desconeixien. El cas de la banca és el més evident.

El maltractament del medi rural

El medi rural magnifica les dificultats de les persones que hi viuen. El tancament de sucursals bancàries, les retallades de la sanitat pública que impliquen el tancament de centres de salut a les poblacions rurals, la falta de bones comunicacions, etc. tot contribueix a dificultar i complicar l'existència a pensionistes i jubilats.

La llista no és exhaustiva, podria ser molt més llarga. Però sí que ha de servir-nos de denúncia i recordatori que, governi qui governi, la cosa pública es defensa.